

[Landbrugsministeren.]

et areal, som staten havde erhvervet. Efter de oplysninger, jeg har modtaget, drejer det sig om et engareal på ca. 3 ha, som staten har overtaget som vederlagsareal for en nedlægning. Arealet blev fordelt til 3 små brug, som grænser op til arealet, medens det husmandsbrug, som det ærede medlem nævnte, efter det oplyste havde mindre god beliggenhed og vejadgang i forhold til engarealet.

Endvidere retter det ærede medlem det spørgsmål til mig, om det ikke er muligt at fremskynde behandlingen af sager om ulovlig samdrift af landbrugsejendomme. Jeg skal hertil bemærke, at det ofte er forbundet med meget betydelige vanskeligheder at få de virkelige driftsforhold oplyst i tilfælde af denne art, og at også bedømmelsen af driftsforholdenes lovlighed meget ofte vil være både vanskelig og usikker i hvert fald i de grænsetilfælde, der jævnligt forekommer. Det kan derfor næppe undgås, at der i adskillige tilfælde, hvor der er indgivet anmeldelse om samdriftsforhold, vil hengå nogen tid med sagens undersøgelse og afgørelse. Imidlertid vil jeg i høj grad have opmærksomheden henvendt på, at sager angående klare overtrædelser hurtigst muligt fremmes til afgørelse.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Det ærede medlem hr. Baunsbak-Jensen har rettet en forespørgsel til mig om den sag, som for tiden er løbende mod lægerne Tvedegaard og Klitgaard Møller. Det siger sig selv, at jeg ikke kan indlade mig på en længere redegørelse for denne sag, da den som bekendt nu er kommet for retten, idet anklagemyndigheden har rejst tiltale mod lægerne. Jeg må derfor indskrænke mig til at besvare de konkrete spørgsmål, som det ærede medlem har stillet mig.

Jeg vil gerne præcisere, at sagen mod de to læger ikke drejer sig om, hvorvidt hormonbehandling mod karlidelser er en gavnlig lægebehandling, men alene om, at lægerne har ordineret hormonpræparater som livsvigtig medicin ved behandling af de pågældende lidelser. I slutningen af 1957 indgik der fra forskellig side til sundhedsstyrelsen klager over lægernes fremgangsmåde, herunder at lægerne i stort omfang ordinerede hormonpræparater som livsvig-

tige, samt at der var truffet aftale med apoteket i Borup om, at kun dette apotek kunne ekspedere lægernes recepter. Sundhedsstyrelsen sammenkaldte et møde bestående af repræsentanter for de interesserede institutioner, og efter en drøftelse stod det klart for deltagerne, at man ikke kunne afvise den mulighed, at apotekerfonden og statskassen ved den stedfundne fremgangsmåde havde måttet udrede beløb på en sådan måde, at der kunne blive tale om overtrædelse af borgerlig straffelov.

Allerede af denne grund var det nødvendigt, at sagen, også i betragtning af beløbets størrelse, blev overgivet til politimæssig undersøgelse på samme måde som i andre tilfælde, hvor der kan være tale om overtrædelse af straffeloven; jeg vil imidlertid gerne tilføje, at der ikke var tale om nogen sigtelse, men kun om en undersøgelse. Der synes her at råde en vis misforståelse, også i pressen, i retning af at man havde rejst en sigtelse. Det har man altså ikke gjort; man har iværksat den omtalte undersøgelse.

Et møde mellem sundhedsstyrelsen og lægerne, som det ærede medlem mente kunne have været afholdt, fandt sundhedsstyrelsen det ville være urigtigt at afholde, idet man ikke kunne bringe sig selv og lægerne i den situation, at lægerne, der, for så vidt angår lægebehandling i almindelighed, har oplysningspligt over for sundhedsstyrelsen, ved et sådant møde kunne komme ud for, at oplysninger, som de pligtmæssigt afgav til sundhedsstyrelsen, senere hen kunne blive benyttet imod dem under en eventuel retssag, hvorved lægerne ville blive ringere stillet end andre, der sigtes for et strafbart forhold. Som bekendt gælder den regel, at en sigtet person ikke har pligt til at udtale sig. Jeg mener, at sundhedsstyrelsens fremgangsmåde var korrekt, og jeg vil også her pege på, at omstændighederne har vist, at sundhedsstyrelsen handlede rigtigt, idet anklagemyndigheden nu har rejst tiltale for overtrædelse af straffeloven. Når der i anklagen mod de to læger også anvendes bestemmelser fra lægeloven, ligger det i, at straffeloven taler om bevidst misbrug eller overtrædelse, medens der i lægeloven omtales ubevidst overtrædelse, altså overtrædelse, hvor man nok har handlet i strid med reglerne, men hvor det er sket af uagtsomhed og ikke bevidst.